

Udebrando Pissetti nelle Memorie
di Giovanni Febaldini

Editore Mario Fresching. Parma.

Heus aquí un llibre ^{interessantíssim} de Memo-
ries del mestre Febaldini, un
delh promotors, (pot~~er~~ el primer)
de la reforma de la música re-
ligiosa ^{italiana} i del retorn a la bella
escola italiana antiga.

al llegir aquest volum s'en-
tra despertat desde'l primer moment
una gran simpatia per l'autor;
les seues idees artístiques, estètiques-
munticals, el seu estil, el
seu entusiasme pel el nobilitar
art antic ^{italian} confronten
tan estrechament amb les nostres
idees que ens semblaven un
eco de moltes de les nostres
idees artístiques. I no és es-
tranya aquesta coincidència

1° que l'estètica de Tebaldini 2
és la mateixa per la qual
propugnà el nostre mestre Pedregal
durant tota la seva vida, al
llegi a Tebaldini ens semblava
sentir la paraula veïna i càlida
del nostre gran apòstol.

El fitat i a punt llibre ja
denota ~~la seva~~ ^{el seu} ~~central~~ ^{central} ~~del llibre~~,
il·debrando Pizzetti per el dei-
xible predilecte del venerable ma-
tre i italià, ha estat qui ha
encarnat prominentment les
seves idees i teories, la seva
estètica, que arrela en l'art
anti-italià en el qual hi ha
la font, la pura deu de la
música occidental desde l'e-
dat mitjana fins a la profunda
polifonia de Bach fins a
la noble monodia dels se-
gles XVII i XVIII, ~~introduïda~~
fot aquest terme musical de l'arreu en
aquest art italià anti, ~~introduïda~~ ^{per} des que

nom de Palestrina i Monteverdi i per l'anti³
i influència cant gregarià.

Així Tebaldini, al relatar les
seues Memòries, al exterioritzar
les seues idees i la seua epòtica
musical les mostra avalades
per l'obra del seu deixeble Pirre
F.T., una de les figures més
(probablement) interessants de
la música moderna italiana.

El vell mestre veu en el seu dei-
xeble el fruit esplèndid de
les seues ensenyances i el mortu-
ament amb nobile result als seus
contemporanis, molts dels quals
havien criticat el seu matri-
te.

Tebaldini en el seu ^{en la direcció} ~~per~~ ^{del} ~~cor~~
natiu de Parma ~~son~~ ^{volgué} desen-
rallar l'ensenyança d'aquell centre
~~docent~~ ^{docent} al·lèntant els deixebles
amb el cant gregarià, amb la pol-
sònica clàssica i en els models de

4
la monòdica renixentista, i també en
la cultura artística general de la
lluminosa Itàlia. Hagué de clar-
tar molt, el bon mestre, per a
cinqüorar la seva reforma. L'art
Italià havia decarregat a copia
de la fàcil dulçera meridional,
de la cantinela mediterrània,
~~distint~~ gueres privilegiades de
l'exena. La virena sensual
havia fet oblidar, havia enter-
bolit i malejat la pristina
font de les inspiracions de
minors i austers i gracioses
de les altres mestres. La girada
era forta i no s'avenia
amb l'art efímer de la
decadència. El geni de Venècia
en llucava la transcendència i
en cada obra de la seva senectut
renirava més endin en
la selva de les tradicions nobles

al·licionant a les ^{tormentes} ~~tormentes~~ amb el sea &
lissimes ^{tormentes} ~~tormentes~~ all'antic.
arrell a les paraules, alentidures
que li dirigia per la via superior
davant de Talbot. Però el
curs de vista el cul·liment
amb l'art lúcid el morresmen
el delataven al governamen-
tal protector de l'Escurva-
tori.

~~Talbotini no es explica com
per què deixà la direcció del Conser-
vatori de Parma~~

Per resultar d'arrestes crítiques
es creà un ambient prop del Minis-
teri d'Instrucció pública que
l'obligà a deixar de posar
fiança avant amb el sea plan docent,
d'igual abandonà la direcció d'aquell
centre en el qual tenia esperances
de ^{no a des} ~~no a des~~ pel ressuscitament de l'art
noblement italià.

Dara el venerable mestre en
aquestes revues «Memories» conté
aquella peripècia defensa la
seua eficàcia de la revue plan
estètica i dona com a prova
d'ella 'de la aquella eficàcia
el fruit madur del seu dei-
xeble dilecte Ildebrando
Pirretti.

El nostre Casals ens porta,
en la temporada darrera de les
concerts simfònics, aquesta
figura rellevant de la mui-
ca moderna italiana, Repicla
ment jura' per Barcelona
Pirretti amb la seua mui-
ca ^{de la época} moderna Repicla per a que el
nostre públic musical n'apre-
tí tot el gust i fues en
derada. Però m'hi deix
de comprendre que Pirretti és

un artista que culmina en
un art honradíssim i seriós
que no és un enllaxernador
amb jaramalles ~~enllaxernadors~~
per les freqüències més o
menys breus de rendit i
vincentat, tot aficionat i
entenedor en mirica recone
que a n'el deixeble de Le
baldini un dels mirics que
més ^{veraxament} honren, avui dia,
la mirica moderna italiana.

Lebaldini, el que ha estat
mestre de capella de Sant Marc
de Venècia, i de Sant Antoni
de Padova, el pedagóg d'orien
tacions fonamentalment huma
mentals en el Conservatori
de Padova, el mestre i propa
gador del noble art antic
italià, fa be de mostrar

el meu musical, amb aquests
 Memòries, l'eficàcia renou-
 radora i progressiva de les
 seves idees estètiques musicals
 que arrelant en la tradició i
 en una vera cultura són
 el fort fonament d'un art
 nou, sòlid i ennobridor.